

gen Betydning, at jeg nu fremkommer med denne Udtalelse, og jeg gjør det nærmest ogsaa kun for min egen Skyld. Det er ikke paa nogen Maade min Hensigt derved at skabe nogen som helst Vanstuelighed for Krigsministeren eller for Regjeringen. Sagen staaer jo desuden saaledes her i Thinget, at der ikke er Tvivl om, at Lovforslaget vil gaae igjennem. Men jeg har anseet det for min Pligt efter den Opfattelse, som jeg har af det nævnte Punkt, at stemme mod Lovforslagets Overgang til anden Behandling og i alt Fald ikke at stemme for samme. Det traf sig nu saaledes, at der ved denne Sags første Behandling her i Thinget kun var meget Faa tilstede, og, isald jeg altsaa dengang havde forholdt mig passiv, saaledes som jeg nu vil gjøre, vilde jeg derved let have foranlediget et Navneopraab, idet der omtrent kun var Saamange tilstede, som behøvedes for at tage en Beslutning. Da Tiden i det Aftenmøde, hvori Sagens 1ste Behandling sluttedes, var saa langt fremrykket, og jeg derfor ikke vilde uleilige Thingets Medlemmer med et Navneopraab, afgav jeg altsaa min Stemme mod Lovforslagets Fremme, medens jeg, som Sagen nu staaer, ikke skal deeltage i Afstemningen over Lovforslaget.

Castenskjold: Det vil maastee forekomme det høie Thing meget forunderligt, at en Mand, der i saamange Aar som jeg har været udenfor Tjenesten, tager Ordet i en Sag som denne. Jeg vil imidlertid kun bemærke, at, medens jeg paa den Tid, da jeg traadte ind i Tjenesten, sværmede for den almindelige Værnepligt og fandt det meget forunderligt, at Udfriyningen fandt Sted paa den Maade, som dengang var Tilfældet, er jeg derimod med Aarene mere og mere kommen bort fra hiin Tanke. Omendkjøndt jeg derhos erkjender det Udmærkede i Meget af, hvad der foreligger i dette Lovforslag, og omendkjøndt jeg erkjender vor høitærede Krigsministers Dygtighed og Erfarenhed, der har havt til Følge, at alle Forhold, der ere behandlede i Lovforslaget, ere blevne fremstillede saa godt som muligt, saa indeholdes der dog Meget i dette Lovforslag, der er af den Bessaffenhed, at jeg ikke kan stemme for det. Jeg vil altsaa stemme

overeensstemmende med de tre Herrer, som have udtalt sig mod Lovforslaget, nemlig den ærebe 8de kongevalgte Landsthingsmand (Andræ), den ærebe 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds (David) og endelig den ærebe 3die Landsthingsmand for 7de Kreds (Dresing).

Krigsministeren: Da jeg ved første Behandling her i Thinget havde den Ære at udtale mig om dette Lovforslag i den Form, hvori det var kommet fra det andet Thing, havde jeg Leilighed til at anbefale det og til at udvikle de Fordele, som vilde være forbundne med, at det træder ud i Livet. Jeg skal ikke nu her gjentage, hvad jeg yttrede ved hiin Leilighed, men jeg skal dog tillade mig at bringe i Erindring, at et saadant Forslag naturligvis ikke kan tilfredsstille ethvert enkelt Medlem med Hensyn til de Yndlingstanker, som han har havt, de efter min Mening muligt berettigede Yndlingstanker, som han har næret. Det ligger i Sagens Natur, at et saadant Forslag kun i sine væsentligste Punkter kan tilfredsstille Enhver, men at der derimod maa blive Punkter, hvori det afviger fra den Enkeltes Opfattelse og den Enkeltes Duster. Naar man imidlertid tager Hensyn til, hvorledes Tilstanden er nu, hvorledes Hæren savner enhver fast Ordning, hvorledes den savner Tilgang af tilstrækkeligt øvede Befalingsmænd, hvorledes den savner tilstrækkeligt systematiske, fuldstændige og fylbige Øvelser, og naar man derhos tager Hensyn til, at Værnepligten hviler høist forskjelligt paa de Enkelte og til alle de Ulemper, som ere forbundne med Stillingsevæsenet, og naar man paa den anden Side vil erindre, at man, naar dette Lovforslag bliver til Lov og bliver bragt til Udførelse, vil faae Værnepligten fordeelt lige paa Alle, saaledes at den vil komme til at hvile lettere paa den Enkelte, at man dernæst vil faae saa systematiske og saa fylbige Øvelser, som man ingeninde har havt i vor Hær, at man vil faae tilfredsstillende Tilgang af Befalingsmænd, og at man navnlig for Hovedvaabnets, Infanteriets, Vedkommende vil faae videnstabeligt uddannede Befalingsmænd, som man nu ikke har nogen Sikkerhed for at kunne forstaa sig, — naar man, kort sagt, vil tage Hensyn